

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Constans Defensio, Ex S. Scriptvra, Et Vera Catholica
Doctrina, Atqve Observatione Vniuersalis Christianæ
Ecclesiæ Deliberationis de Christiana Reformatione**

Bucer, Martin

Genevae, 1613

An Celebratio S. Cœnæ sit, & commodè appelletur Sacrificium 84

urn:nbn:de:hbz:466:1-34315

*An celebratio S. Cæna sit & commodè appelletur
Sacrificium.*

CAP. LXXXIV.

In hac quæstione Aduersarij ad Deū & sanctificationē nominis eius respicere, & nihil aliud querere vellent, quàm vt S. Cæna iuxta institutionem Domini ritè celebraretur, & omnes ad legitimam eiusmodi administrationem promouerentur, non autem quomodo priuatum & temporale emolumentum ac pompa augeri & conseruari possit, ipsique nulla in re errasse videantur, facile esset ex hac quæstione se explicare, & communem cum illis consensum constituere. Tota enim controuersia tantum in verbis posita est, non autem in sensu & intellectu verborum.

Quod vt intelligatur, Primùm omnium videndum est, quid nobis Christianis qui omnia secundum verbum Dei dignoscere & nuncupare debemus, sacrificia sint & appellari possint. In scriptura veteris Testamenti vnum habetur generale nomen omnium sacrificiorum מנחה quod significat quicquid adducitur vel offertur. Quam significationem habet etiam vocabulum קרבן iuxta sententiam quorundam, qui id à קרב deducunt. Habet S. Scriptura etiam vocem עלות quam propriè holocaustis tribuit, quæ omnino igni consumebantur, quæ sacrificia alioquin vocant כליות à consumendo & אשה ab igni. Habet præterea vocabulum תרומה ab eleuando sumptum: nam inter sacrificandum quædam sacrificia eleuabantur in altum, sicut etiam quædam motabantur, hoc est, vt testantur Hebraei, versus quatuor plagas mundi tenebantur: vnde illis nomen תנופה impositum est. Præter hæc nomina est etiam aliud in S. literis זבחים quod mactare & iugulare significat.

Porro secundum quod nonnulla sacrificia fiebant pro reconciliatione, pro anima, & pro peccato, nonnulla ad laudem Dei & gratiarum actionem, item ad mutuam dilectionem & amicitiam inter homines promouendam & confirmandam: nonnulla denique peculiaria sacrificia pro initiatione & ordinatione sacerdotum, diuersa nomina S. Scriptura illis imposuit.

Iam quicquid apud veteres iuxta ordinationem Dei offerebatur, aut fuerunt animalia viua, ex pecoribus vel auibus quæ mactarunt, ac deinceps vel tota, vel partem tantum igni consumperunt: aut erat aliquid de arboribus, vel aliis fructibus milio, farina, pane, placentis vel pistis vel frixis, vino, oleo, & thure: vel etiam auro, argento, serico, & aliis quæ cū ad conseruationem tum ad ornatum templi ac cultus requirebantur. In mactando quando viuum aliquid occidebatur, & immolabatur, Filij Dei primū omnium peccata sua confessi, sunt, quibus mortē promeriti fuissent, eosque semetipfos effecissent, quorum sanguis effunderetur.

Deinde

Deinde verò fidem in Messiam professi sunt, qui sanguinem suum pro peccatis omnium in ipsum credentium effudit, ac satisfecit, meritam mortem ab illis auertit, & æternam vitam quam fideles in ipso viuunt, adeptus est. Quod etiam per illud præfiguratum est, quod sacerdotes ac populus aliquid de oblatis carnibus manducarunt quemadmodum etiam de sacrificiis cibariis: In aliis muneribus & oblationibus auri & argenti, quod ad sustentationem ministrorum, & conseruationem vasorum mysticorum, subleuationem denique pauperum offerebant, promptitudinẽ suã Domino inferuendi contestati sunt. In hoc constabat verus ac legitimus veterum sacrificiorum vsus, quæ si quando non in eum finem ex eiusmodi fide & animo fiebant, non tantum non erant gratus Domino cultus, verum etiam abominatio, vt Deus ipse testatur Es. i. & aliàs in prophetis.

Hinc discendum primò est, quod iuxta Scripturam veteris Testamenti sacrificia nihil aliud sint quàm symbola & sacramenta imprimis Domini nostri Iesu Christi, & redemptionis factæ & acquisitæ nobis pretioso sanguine eius vnà cum beata communione diuinæ ac sanctæ vitæ, quam cum ipso & per ipsum cum Patre habemus, siquidem in ipso viuimus, & ille in nobis, denique etiam fidei nostræ ac traditionis nostri in omnem voluntatem & obedientiam Dei per Christum.

Secundò quòd omnia sacrificia fide ex vera & traditione sui ipsius in obedientiam Christi proficisci, & ad iltius fidei confirmationem fieri debuerunt, alioquin nihil aliud fuerunt, quàm abominatio in conspectu Dei.

Tertiò quòd ea sacrificia quæ non propter spiritualem aliquam significationem & confessionem comburebantur, vel manducabantur, ad conseruationem vasorum mysticorum, sustentationemque ministrorum, & pauperum erogabantur.

Longèque ab omnibus ritè sacrificantibus absuit, vt in sacrificiis suis Deo aliquid dare, eiusque auxilium & dona quasi ab eo emere voluissent. Quin potius oblationibus suis gratiam & auxilium Dei per Christum petierunt, veraque fide agnouerunt & acceperunt, fidem suam professi sunt: Deo gratias egerunt: in omnem eius voluntatem, & hinc in omnem charitatem & obsequium omnibus fidelibus propter Christum præstandum tradiderunt, atque hoc modo fidem, charitatem & omnigenam pietatem inter se propagarunt & auxerunt.

Iam si Scripturas Noui Testamenti inspiciamus, quæ sacrificiorum meminert, illæ primum omnium maximis laudibus celebrant saluificum sacrificium Domini nostri Iesu Christi, qui seipsum pro peccatis nostris obtulit: de quo præclare concionatur Paulus, Heb. 7. 8. 9. & 10. totusque in docendo est, quomodo semetipsum, non autem alium obtulerit, sicut etiam in Epistola ad Ephes. cap. 5. hac de re loquitur.

Secundò Concionatores Euangelij facit Paulus sacerdotes & sacrificos Dei, per prædicationem Euangelij: nomen verò acceptarum Deo victimarum iis hominibus attribuit, qui per prædicationem Euangelij tanquam grata & accepta hostia Domino adducuntur.

Rom. 15. vbi in hunc modum scribit. *Commonefacio, vos fratres, propter gratiam que data est mihi à Deo in hoc, vt sim minister Iesu Christi in gentes, administrans (ἐπιποιεῖν) sacrificans) Euangelium Dei, vt fiat oblatio gentium acceptabilis, sanctificata per Spiritum Sanctum.*

Tertio facit Apostolus vnumquemque Christianum victimam, hortatur vt quilibet suum proprium corpus, hoc est, semetipsum rationale animal, non vt in veteri Testamento fiebat, irrationale listat & offerat Domino, Rom. 12. vbi sic scribit: *Obsecro, vos fratres, per miserationes Dei, vt prabeatis corpora vestra hostiam viuentem, sanctam, acceptam Deo, rationalem cultum vestrum: & ne accommodetis vos ad figuram huius seculi: sed transformemini per renouationem mentis vestrae, vt probetis que sit voluntas Dei, quod bonum est acceptumque & perfectum.*

Quarto appellat Paulus. Phil. 4. & Heb. 13. sacrificium quicquid ad sustentationem ministrorum Ecclesie pauperum Dei gratia erogatur. Ad Philip. sic scribit de elemosyna quam ei per Epaphroditum publicum ipsorum ministrum Ecclesie & Apostolum Roman miserat. *Expletus sum (inquit) posteaquam accepi ab Epaphrodito, que à vobis missa fuerant, odorem bonae fragantiae, hostiam gratam acceptamque Deo.* Ad subleuationem pauperum hortatur Epistola ad Heb. his verbis, *Beneficentia & communicationis ne obliuiscamini.* i. talibus enim victimis placetur Deo.

Quinto tribuit hæc eadem epistola nomen hostiæ laudibus Dei & confessioni nominis Christi, cum inquit: *Quare semper offerimus per Christum hostiam laudis, hoc est, fructum labiorum confitentium nomen eius.* Eadem ratione Dauid orationem suam sacrificium vespertinum vocat.

Psal. 141. Hæc sunt sacrificia de quibus testimonium habemus in scripturis Noui Testamenti, nempe Christus Dominus ipse, qui semetipsum & neminem alium obtulit: fidelis populus, quem Deo velut hostiam adducunt, qui eum per prædicationem Euangelij ad Deum conuertunt, vniuscuiusque Christiani corpus & anima, per mortem peccatorum & renouationem spiritus ad omnem obedientiam Dei: elemosyna & contributio pro ministris Ecclesie & pauperibus sustentandis: denique laus, gratiarum actio, & confessio nominis Christi.

Quod sacra Cæna iuxta Scripturam non debeat appellari Sacrificium.

C A P. LXXXV.

INTER omnia hæc genera sacrificiorum nulla omnino mentio fit S. Cæne. Verum tamen est, ubicumque ea iuxta institutionem Domini celebratur, ibi omnia hæc sacrificiorum genera commemorata reperitur. Sed non minus apud baptismum quoque & quoduis religiosum exercitium Christiane Ecclesie.

Opor-